

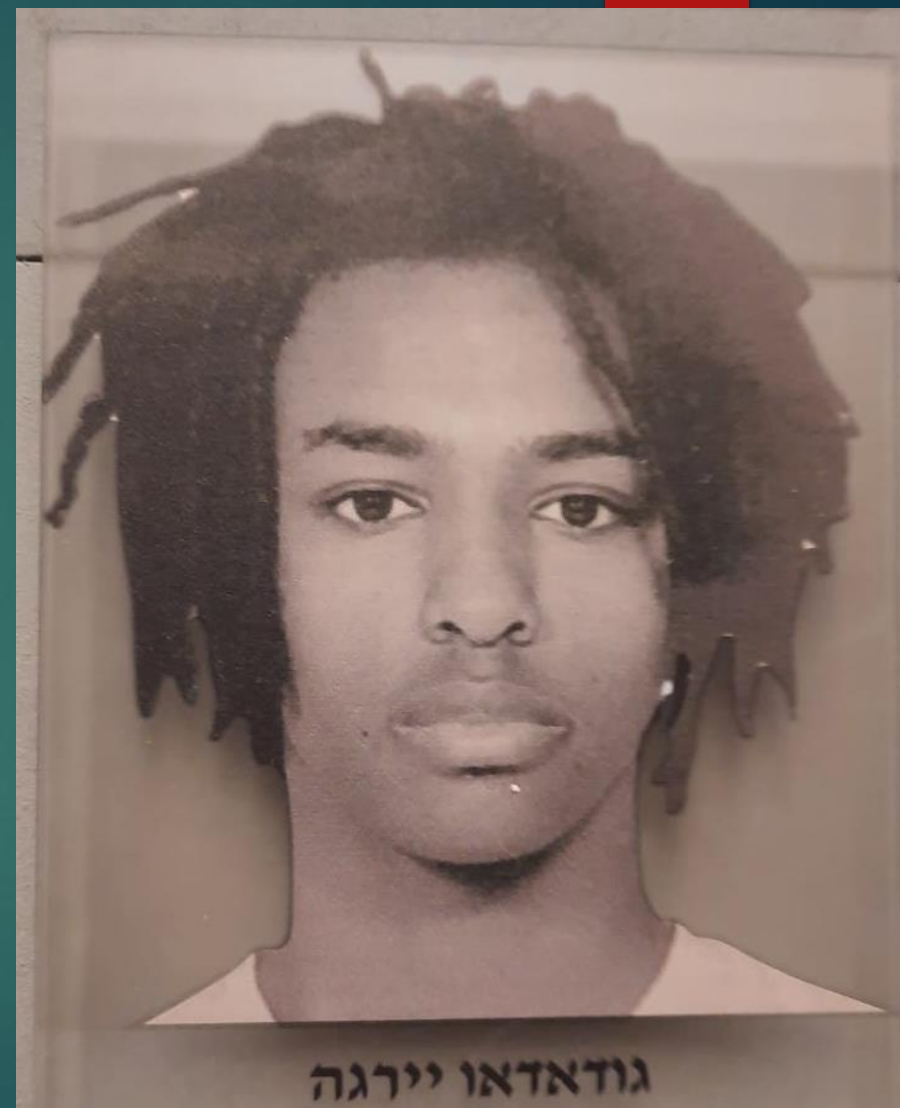
טוראי גודאדאו יירגה ז"ל

בנם של מאמיט ודסטה.
נולד ביום ג' באלול תשס"ב

נפל ביום ו' בסיון תשפ"א
(17.05.2021)

בן 18 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי
ראשון לציון

אלבום הנצחה זה נוצר ע"י המדריכים והחברים
גודאדאו ז"ל.

חשבנו על איך אנחנו רוצים לזכור את גודאדאו
ולעבור דרך מיהו היה והדברים שאהב.
תהיה מנוחתו עדן. אוהבים לנצח נצחים

שבוע אחרי שגודאדאו נפטר, ישבנו מדריכים וחברים לכתוב דף זיכרון

גודאדאו ירגה

נולד בשנת 2002

עלה עם משפחתו מאתיופיה לישראל וגדל בשכונת רמת אליהו בראשון לציון. גודאדאו למד בבי"הס היסודי "זבולון", בהמשך למד בתיכון "אבני החושן". התגייס בחודשים האחרונים לצה"ל, לחיל הלוגיסטיקה. גודאדאו היה חניך בתנועה מכינה ח' וכשהיה בשכבת יב' היה חבר בתהליך גרעין לקראת חוות ההכשרה, שנת השירות בנוער העובד והלומד. גודאדאו אהב לשחק כדורסל, לרכב על סקייט, אהב לקרוא ולצפות באנימה. חברים מספרים עליו שהוא היה החבר האחראי הכל מצב, ידע לשמור על עצמו ועל אחרים, היה עצמאי מגיל צעיר ותמיד עמד מאחורי ההחלטות והאמירות שלו. לגודאדאו היה עולם משלו: אף אחד לא ראה את העולם כמו שהוא היה רואה אותו, הוא היה נאמן לרכו, לא משנה מה היו יכולים לומר. גודאדאו, היית חניך וחבר יקר. אנחנו כואבים והלומים מלכתך בטרם עת. לא יהיה עוד אחד כמוך. היית מיוחד במינך, כל מי שזכה להכיר אותך יודע. מקווים שתזכה למנוחת ערב.

אני רוצה להתחיל בציטוט מהנסיך הקטן:

להתראות", אמר השועל, "הנה הסוד שלי. הוא סוד מאד פשוט: רק הלב רואה נכונה. הדברים החשובים סמויים מן העין." "הדברים החשובים סמויים מן העין", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי לזכור היטב. "הזמן שהקדשת לשובנה שלך הוא שבושה אותה חשובה". "הזמן שהקדשתי לשובנה שלי..." שיען הנסיך, כדי לא לשכוח. "בני האדם שכחו אמת זו", אמר השועל. "אבל אתה אל תשכח: כשאתה מאלף מישהו אתה אחראי לו לעולמי עד. אתה אחראי לשובנה..." "אני אחראי לשובנה", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי להיטיב לזכור.. כזה היית גודה. הדברים היפים היו סומיים מן העין והיה צריך להתאמץ בשביל להגיע. גודה שלי, לא יכול לחשוב עלייך בעבר. 4 שנים לקח לי להגיע אלייך. בשנה האחרונה בי"ב סוף סוף נתת לי להכנס לבפנים, לתת לי להיות המדריך שלך, וללכת איתך יחד דרך. דרך שדורשת הרבה אומץ והיחשפות. זה לא היה פשוט אבל הצלחנו. אני לא אשכח את היום שבאתי אליך, וגם אז, הצלחתי הרבה פעמים לדבר איתך רק דרך מולי. ישבנו כמה שעות בחדר שלך לדבר על החיים וידעתי שגודה מבחוץ, זה לא גודה מבפנים. שיש עולם שלם וערכי, הרגשתי שיש שם לב ענק וכן אדם סקרן וחכם, שיש לו שאלות על העולם שלא בטוח לכולם יש, ואולי אין מספיק תשובות טובות. שיחקנו יחד בנארטו וקרעת אותי וצחקת עליי אבל לא היה לי אכפת כי היית כל כך מאושר, בתוך העולם שלך איתי, הייתה לי עוד הזדמנות להיות איתך ולהתקרב. כל כך שמחתי שנתת לי לראות חלק ממך, שמעיד על כך כך הרבה שעוד יש גלגול. הרגע הזה בין מדריך לחניך שהוא קורה, אין שני לא. תודה. תנוח בשלום.

מקווה שעכשיו תהיה לך את השלווה שכל כך מגיעה לך.

אוהב לנצח. אור ת.נ.צ.ב.ה

הנוער העובד והלומד סניף רמת אליהו

גודאדאו
אני מכיר אותך שלוש שנים
שלוש שנים של חוויות אכזבות ריגושים
שלוש שנים של ריבים משברים והצלחות
אני זוכר את החיוך אני זוכרת את הצחוק
אני זוכר חבר כמו אח לפעמים צוחק איתך
לפעמים צוחק עליך
אני זוכר חבר
שחיפשת אחרי ריגושים תמיד חיפשת אחר השונה
כל דבר שהתחלת ניסית להיות הטוב ביותר
לרוב גם הצלחת
אני ישבתי איתך ועם ריצ'ארד לפני שבוע
צחקנו שמענו שירים אכלנו חטיפים
שאלתי אותך איך בצבא ענית סבבה
והחלפת נושא אתה לא שיתפת הרבה
ואני לא שאלתי ולא התעניינתי הרבה
ואני מודה שאני מרגיש די אשם
חשבת שתחזור עוד שבוע ונשב
ושוב נחלום על העולמות שנרצה לחיות בהם
אני כבר מתגעגע גודאדאו
אני כבר מתגעגע אח
אני כבר מתגעגע אליך חבר

יוסף, חבר של גודאדאו

גודאדאו נולד בשנת 2002
עלה עם משפחתו מאתיופיה
לישראל וגדל בשכונת רמת
אליהו בראשון לציון. גודאדאו
למד בבית ספר היסודי
"זבולון", בהמשך למד בתיכון
אבני החושן. גודאדאו היה חניך
בתנועת הנוער העובד והלומד
מכיתה ח' וכשהיה בשכבת י"ב
היה חבר בגרעין חירות,
בתהליך גרעין לקראת חוות
ההכשרה. גודאדאו אהב לשחק
כדורסל, ולרכב על סקייט, אהב
לקרוא, ולצפות באנימה.

חברים מספרים על גודא שהוא
היה החבר האחראי בכל מצב,
וידע לשמור על עצמו ועל
אחרים. היה עצמאי מאוד מגיל
צעיר ותמיד ידע לעמוד מאחורי
ההחלטות והאמירות שלו,
לגודא היה עולם משלו, אף
אחד לא ראה את העולם שהוא
היה רואה אותו.
הוא היה נאמן לדרכו לא משנה
מה יכלו לומר. גודאדאו היה
חניך, חבר, ואח יקר. אנחנו
כואבים והלומים מלכתך בטרם
עת. לא יהיה עוד אחד כמוך.
היית מיוחד במינך, כל מי שזכה
לכנות אותך יודע משהו

גודאדאו ירגה ז"ל

גודאדאו נולד ב-2002, עלה עם משפחתו מאתיופייה לישראל וגדל בשכונת רמת אליהו בראשון לציון.

גודאדאו למד בבית הספר היסודי זבולון, ובהמשך בקריית החינוך אבני החושן. בשנת 2021 התגייס לצה"ל, לחייל הלוגיסטיקה. גודאדאו היה חניך בתנועה מכיתה ח', ובכיתה י"ב היה חבר בתהליך גרעין, בגרעין חירות, לקראת חוות ההכשרה שנת השירות בנוער העובד והלומד.

גודאדאו אהב לשחק כדורסל, לרכב על סקייט, לקרוא ולצפות באנימה. חברים מספרים עליו שהוא היה החבר האחראי בכל מצב, ידע לשמור על עצמו ועל אחרים, היה עצמאי מגיל צעיר ותמיד עמד מאחורי ההחלטות והאמירות שלו. לגודאדאו היה עולם משלו: אף אחד לא ראה את העולם כמו שהוא היה רואה אותו והוא היה נאמן לדרכו.

גודאדאו היה חניך וחבר יקר. אנחנו כואבים את לכתו בטרם עת.

גודאדאו, לא יהיה עוד אחד כמותך. היית מיוחד במינך. כל מי שזכה להכיר אותך ידע. תהיה מנוחתי עדין.

היית כאן

עברי לידר ונתן נשך

ואני הייתי כאן כל הזמן ולא שמתם לב
אני הייתי כאן ימים על שולחן לב בוועד רעב
אני רציתי גם כל הזמן לא ידעתי מה
אני רציתי גם עכשיו אני מוכן לדע המושלם

קראתי ספר והיה שם איש אחד
חזר לכפר שלו אחרי הרבה שנים
הולואי היה לו כפר לחזור אליו
לא רק רחוב עם בנינים
ראיתי סרט על רחוב מסורף
שחי מחוץ לזמן של שאר האנשים
הולואי יכולת גם לשכוח מהרעב
בלי להשאיר שובל של דם על השטיחים

ואני הייתי כאן כל הזמן לא משתנה
אני הייתי כאן חלק בעולם עבור אבל רואה
אני חיכיתי גם כן כולם לדע מאושר
מכירים לנו סיפור סדרה בהמשכים סירות על הנהר

קראתי ספר והיה שם איש אחד
עבר לכפר נידר לו בית בלי שכנים
הולואי היה לו כפר לחזור אליו
לא רק שורות של בנינים
ראיתי סרט ודיברו שם על סמים
אך זה מרגיש לראות הרבה יותר צבעים
חבר שלי נגמר בצרחים הקרירים
נמאס לו להחזיק את החיים

חרטה נחרטת על הלב שלך
כמו הצהרות האהבה על העצים
שמשוהו עיביר את השלטת ושחק בערוצים
הבדידות כמו סוכן המתחמים
כתבתי פעם אבל כלום לא השתנה
היום מותר להיות עצוב אמרתי לעצמי
מחר תבוא שמחה

אני מכיר אותך שלוש שנים

שלוש שנים של אכזבות, חוויות, רגושים
שלוש שנים של משברים, רבים והצלחות
אני זוכר את החיוך, זוכר את הצחוק
אני זוכר חבר כמו אח, לפעמים צוחק איתך
לפעמים צוחק עליך, אני זוכר חבר
שחיפשת אחרי רגושים תמיד חיפשת את
השונה

כל דבר שהתחלת ניסית להיות הטוב ביותר
לרוב גם הצלחת.

אני ישבתי איתך ועם ריצ'ארד לפני שבוע
צחקנו, שמענו שירים, אכלנו חטיפים
שאלתי אותך איך היה בצבא, ענית סבבה
והחלפת נושא אחר לא שיתפת הרבה
ואני לא שאלתי ולא התעניינתי הרבה
ואני מודה שאני מרגיש דיי אשם

חשבתי שתחזור עוד שבוע ונשב
ושוב נחלים על העולמות שנרצה לחיו בהם
אטני כבר מתגעגע גודא
אני כבר מתגעגע אל
אני כבר מתגעגע חבר!

יוסף, חבר של גודה

"שוב מרגיש שאין לי עם מי לדבר

מדי פעם מפה לשם זה עובר

אבל וואלה תשמעו לפעמים זה שובר את הדמות

של הבחור המחייך

כל הקטע הזה בסופו של דבר מעייף מרגיש שיש

בי כל כך הרבה משקל של עצב מתמודד עם זה

לבד בערב לפעמים רוצה להיות אהוב כמו כלב לא

ידע עוד מה לרשום.

זה רק אני מרגיש את הקור

בכל החום בסיגריה הגחל תמיד כתום"

איינאו זריהון

חבר של גודאדאו

אני רוצה להתחיל בציטוט מהנסיך הקטן: להתראות", אמר השועל, "הנה הסוד שלי. הוא סוד מאד פשוט: רק הלב רואה נכונה. הדברים החשובים סמויים מן העין".

הדברים החשובים סמויים מן העין", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי לזכור היטב. "הזמן שהקדשת לשושנה שלך הוא שעושה אותה חשובה". "הזמן שהקדשתי לשושנה שלי..." שינן הנסיך, כדי לא לשכוח. "בני האדם שכחו אמת זו", אמר השועל. "אבל אתה אל תשכח: כשאתה מאלף מישהו אתה אחראי לו לעולמי עד. אתה אחראי לשושנה.. "אני אחראי לשושנה", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי להיטיב לזכור.. כזה היית גודא. הדברים היפים היו סמויים מן העין והיה צריך להתאמץ בשביל להגיע. גודא שלי, לא יכול לחשוב עלייך בעבר. 4 שנים לקח לי להגיע אלייך. בשנה האחרונה בי"ב סוף סוף נתת לי להיכנס לבפנים, לתת לי להיות המדריך שלך, וללכת איתך יחד דרך. דרך שדורשת הרבה אומץ והיחשפות. זה לא היה פשוט אבל הצלחנו. אני לא אשכח את היום שבאתי אליך, וגם אז, הצלחתי הרבה פעמים לדבר איתך רק דרך מולי או איינאו. ישבנו כמה שעות בחדר שלך לדבר על החיים וידעתי שגודא מבחוץ, זה לא גודא מבפנים. שיש עולם שלם וערכי, הרגשתי שיש שם לב ענק ובן אדם סקרן וחכם, שיש לו שאלות על העולם שלא בטוח לכולם יש, ואולי אין מספיק תשובות טובות. שיחקנו יחד בנארוטו וקרעת אותי וצחקת עליי אבל לא היה לי אכפת כי היית כל כך מאושר, בתוך העולם שלך איתי, הייתה לי עוד הזדמנות להיות איתך ולהתקרב. כל כך שמחתי שנתת לי לראות חלק ממך, שמעיד על כל כך הרבה שעוד יש לגלות. הרגע הזה בין מדריך לחניך שהוא קורה, אין שני לא. תודה. תנוח בשלום. מקווה שעכשיו תהיה לך את השלווה שכל כך מגיעה לך. אוהב לנצח. ת.נ.צ.ב.ה.

אור מדריך גרעין חירות ורכז סניף רמת אליהו

אני מכיר אותך 3 שנים
שלוש שנים של אכזבות , חוויות, ריגושים
שלוש שנים של משברים, ריבים והצלחות
אני זוכר את החיוך, זוכר את הצחוק
אני זוכר חבר כמו אח, לפעמים צוחק איתך
לפעמים צוחק עליך, אני זוכר חבר
שחפשת אחרי ריגושים תמיד חיפשת את השונה
כל דבר שהתחלת ניסית להיות להיות הטוב ביותר לרוב גם הצלחת.
אני ישבתי איתך ועם ריצ'ארד לפני שבוע
צחקנו, שמענו שירים, אכלנו חטיפים
שאלתי אותך איך לך בצבא, ענית סבבה
והחלפת נושא אתה לא שיתפת הרבה
ואני לא שאלתי ולא התעניינתי הרבה
ואני מודה שאני מרגיש דיי אשם.
חשתבתי שתחזור עוד שבוע ונשב
ושוב נחלום על העולמות שנרצה לחיות בהם
אני כבר מתגעגע גודא.
אני כבר מתגעגע אח
אני כבר מתגעגע חבר!
יוסף חבר של גודה

פרויקט הנצחה – שיפוץ הפעמון בבית יד לבנים

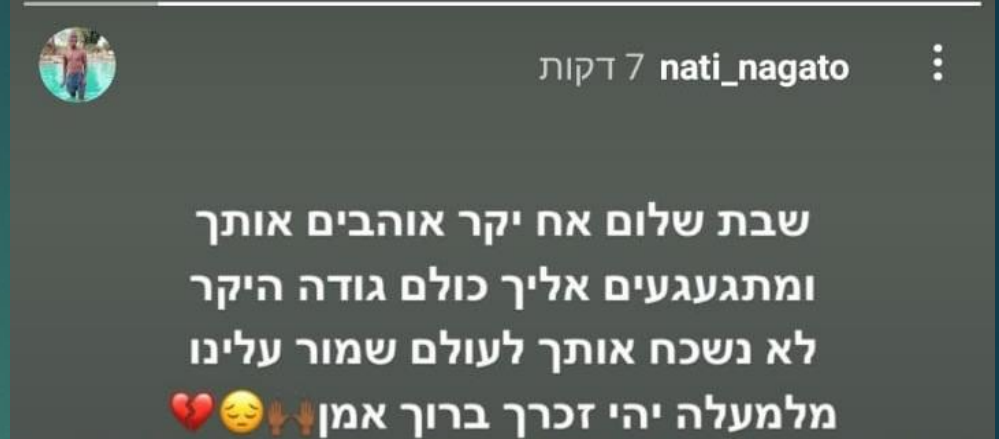

2 שעות ayano_zarihoon
פריסה מאת Instagram

אני אוהב אותך אח שלי בדם
תנוח על משכבך בשלום 🙏❤️😭

7 דקות nati_nagato

שבת שלום אח יקר אוהבים אותך
ומתגעגעים אליך כולם גודה היקר
לא נשכח אותך לעולם שמור עלינו
מלמעלה יהי זכרך ברוך אמן 🙏🙏🙏❤️😭

R.I.P ❤️

תנוח על משכבך בשלום 🙏🙏🙏🌹

אוהבים
אותך!

גודאראו יינגה
בן מאפיט ודסעה
נולד באתיופיה
11.8.2002
ג' באבול התשס"ב
עלה בהתשס"ו
2005
נפל בעת
שירותו
ו' בסיוון תשפ"א
2021

א.ל.ל
א.ל.ל
א.ל.ל

בנימין
העוזר
3212
והעוזר

א.ל.ל
א.ל.ל
א.ל.ל
א.ל.ל
א.ל.ל
א.ל.ל